

spela låtar vid sju års ålder

Gås Anders-nämnden i Uppsala beslöt på tisdagen utdela årets Gås Anders-medalj till riksspelmannen och folkmusikern Svante Pettersson, Lärbro, Gotland — Svante Pettersson är den främste representanten för gotländsk folkmusik genom sitt glänsande och stiltrogna fiolspel, säger nämnden, som består av elva av Upplands mest framstående spelmän på fiol. De sammanträdde hos professor Bror Hjorth.

— Det var en stor överraskning, det hade jag aldrig tänkt mig att jag skulle få självaste Gås Anders-medaljen, utbrister Svante Pettersson när Dagens Nyheter på tisdagskvällen lyckas nå honom i en bygdegård långt ut i Åttringbos socken på Gotland.

— Jag var sju år gammal när jag lärde mig spela av farfar Niklas Pettersson. Han bodde i Bjers i Lärbro. Det var en brudmarsch han lärde mig allra först, en brudmarsch från norra Gotland! Och när jag sedan vid tjugu års ålder komponerade min allra första låt, Bjersens vals, så tillägnade jag min far den. Han var bonde liksom min farfar, och egentligen borde jag väl också ha blivit defit Men så blev jag i stället kamrer i Jordbrukskassan. Min andra vals är kanske mera känd — "Gotländsk sommarnatt", som blev årets schlager i fjol. Fastän den hade jag ju redan tecknat ned för trettio år *SEN* åt min fästmo Gun.

— Många hundra melodier har jag

samlat tillsammans med min gode vän Ture Karlsson i Visby — folk* låtar, polskor, kadriljer, brudmarscher, som är ett par hundra år och ännu äldre. Jag har gått i stugorna och besökt de gamla spelmännen och lärde mig spela precis som de gjorde. Nu finns det ju inte längre några kvar av de där äldre. Det var en upplevelse att höra dem och lära av dem.

— Jag minns särskilt den gamle lotsförmannen Nordenström i Fårösund. Han hade lärt av sin far, som spelade tillsammans med Groddakarlarerna, det var tre bröder som levde i början av 1800-talet och spelade underbara låtar. I muntlig tradition bevarades dessa valser och polskor, och jag är glad att jag nu har dem nedtecknade.

Ljus mollton i Gotländslåtar

Den gotländska folkmusiken har en ljus mollton i folklåtarna som

Svante Pettersson

gör den särpräglad och vacker. År 1948 bildade jag ett spelmanslag, Nordegutarna, och vi brukar spela vid olika fester och tillställningar här på ön. Jag hoppas att vi skall få medel att ge ut dessa gamla låtar som vi samlat, så att de kan bli en motsvarighet till de låtar som givits ut på södra Gotland.

Hur mycket jag själv komponerat? Ja, det är väl ett tjugotal gänglåt-
tar, valser och polskor. Men kanske det blir flera nu. Glädje är som bekant inte någon oäven inspirationskälla. Varför inte en ny kadrilj i kväll?

Brodjaga

PÅ LANDET I

Från skilda hall

b ft' * Urbi^ö i n t ^ i .

MUSEIMÄN

BANDAR

SPELMANSLÅTAR

Mikrofonarbete vid kaffebordet

Man kan fråga sig om inte amnuens Jan Ling vid Musikhistoriska museet hade önskat sig en filmkamera också vid sidan om inspelningsapparaten när han här-
omdagen besökte den lilla sörm-
ländska gårdsidyllen Sandstugan i
Stigomta för att banda in gamla
spelmanslåtar för museets arkiv. Inspelningsapparaten stod mitt på

